

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 07/13

Arbitraal vonnis in de zaak van:

de stichting
STICHTING A.,
gevestigd te Z.,
eiseres in conventie,
verweester in reconventie,
gemachtigde: mr. L.R.T. Peeters

tegen

B.,
wonende te Z.,
verweerder in conventie,
eiser in reconventie,
gemachtigde: mr. D.M. van Genderen

1. De procesgang

Partijen worden hierna aangeduid als “de Stichting” en “verweerder”.

- 1.1 De Stichting heeft bij memorie van eis van 3 oktober 2007 verzocht om ontbinding van de tussen haar en verweerder bestaande arbeidsovereenkomst.
- 1.2 Verweerder heeft op 8 november 2007 geantwoord en tevens een eis in reconventie ingesteld. In conventie heeft verweerder geconcludeerd tot niet ontvankelijk verklaring, althans tot afwijzing van het verzoek, althans tot toekenning van een vergoeding aan verweerder van € 432.922,89 bruto. In reconventie heeft verweerder verzocht om de Stichting te veroordelen om aan hem binnen 30 dagen na ontvangst van het te wijzen vonnis, te betalen:
 - a. wegens achterstallig salaris over de periode 1 september 2004 tot en met 31 oktober 2007 in totaal € 178.888,75 bruto inclusief 25%-toeslagen;
 - b. de wettelijke verhoging over het sub a. bedoelde bedrag van € 89.444,37;
 - c. de wettelijke rente over de sub a. en b. genoemde bedragen tot de datum der algehele voldoening;
 - d. buitengerechtelijke kosten ad 15% van de hoofdsom en derhalve € 26.833,31.

Voorts heeft verweerder om een veroordeling van de Stichting verzocht om, zolang de arbeidsovereenkomst voortduurt, aan hem het salaris te voldoen van € 9.541,-- bruto per maand vermeerderd met 25%-toeslagen, alles met veroordeling van de Stichting in de kosten van het geding.

- 1.3 De Stichting heeft op 14 december 2007 geantwoord in reconventie en geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen, met het verzoek verweerder te veroordelen in de kosten van de procedure.
- 1.4 Beide partijen hebben voor de mondelinge behandeling nog aanvullende producties in het geding gebracht.
- 1.5 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 16 januari 2008. Verweerder was aanwezig met zijn echtgenote en werd bijgestaan door mr. Van Genderen. Namens de Stichting zijn verschenen de heer C. (lid College van Bestuur), de heer D. (divisiemanager), de heer E. (P&O), mevrouw mr. F. (juriste) en drie cardiologen, te weten: de heren G., H. en I., bijgestaan door mr. Peeters. De gemachtigden van partijen hebben aan de hand van pleitnota's de wederzijdse standpunten toegelicht.
- 1.6 Tijdens de mondelinge behandeling heeft verweerder zijn eis in reconventie verminderd vanwege een door de Stichting gedane betaling van € 11.414,41. De loonvordering is daarmee verminderd tot een bedrag van € 167.474,34, de vordering tot betaling van de wettelijke verhoging tot een bedrag van € 83.737,17 en de vordering wegens vergoeding van buitengerechtelijke kosten tot een bedrag van € 25.121,15.
- 1.7 Na de mondelinge behandeling hebben partijen nadere memories ingediend op respectievelijk 23 en 30 januari 2008 met betrekking tot de vordering in reconventie.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 Verweerder, afkomstig uit Z, is op 1 mei 2003 bij de Stichting in dienst getreden als arts-assistent niet in opleiding (agnio) voor de duur van twee jaar.
- 2.2 Verweerder is vijftien jaar werkzaam geweest in het academische ziekenhuis te Y waarvan elf jaar als cardioloog. Om als cardioloog te kunnen worden ingeschreven in het register van de MSRC diende verweerder een beoordelingsstage te lopen van 1 september 2003 tot 1 september 2004. Nadat hij de opleiding met goed gevolg had afgerond, is verweerder op 17 januari 2005 ingeschreven in het register.
- 2.3 Per 1 februari 2005 is verweerder aangesteld als chef de clinique in het specialisme cardiologie. De arbeidsovereenkomst is aangegaan voor de periode van 1 februari 2005 tot en met 31 december 2005 en is na het verstrijken van de einddatum door partijen voortgezet. Tussen partijen is niet in geschil dat de laatste arbeidsovereenkomst (thans) voor onbepaalde tijd geldt.
- 2.4 De bedoeling van de Stichting was – zo heeft zij aangevoerd – niet gericht op een voortzetting van de relatie voor onbepaalde tijd. Daarom heeft zij, na constatering van deze juridische realiteit, daarover met verweerder gesproken en daarbij zou zijn afgesproken (de Stichting

spreekt over een gentlemen's agreement) dat partijen alsnog een beëindigingsafspraken zouden maken.

- 2.5 Begin februari 2006 is aan verweerder een beëindigingsvoorstel gedaan, dat er vanuit ging dat verweerder nog tot ultimo 2006 werkzaam zou blijven. Verweerder heeft dat voorstel niet aanvaard, (mede) omdat hij vreesde daarmee zijn recht op een (WW-)uitkering te verspelen.
- 2.6 De Stichting verzoekt ontbinding van de arbeidsovereenkomst en stelt daartoe dat de arbeidsplaats van verweerder kan vervallen nu een gespecialiseerde cardioloog in maatschapsverband is aangetrokken. Tussen de Stichting en verweerder is van meet af aan duidelijk geweest dat de Stichting in verweerder, althans de maatschap cardiologie in verweerder, geen toekomstig lid van de maatschap zag. Daarnaast heeft de Stichting aangevoerd dat de relatie tussen partijen verstoord is geraakt nadat verweerder de "gentlemen's agreement" niet wilde nakomen.
- 2.7 Verweerder stelt dat hij altijd goed heeft gefunctioneerd. Hij heeft op goede gronden geweigerd de beëindigingsovereenkomst te tekenen en hij heeft zich vervolgens wel tot het uiterste ingespannen om elders aan de slag te komen. Dat is hem tot op heden niet gelukt. Verweerder wijt dit voor een groot deel aan de opstelling van de Stichting, die hem onvoldoende heeft gesteund.
- 2.8 Verweerder heeft aangevoerd dat, toen duidelijk werd dat hij niet op korte termijn het ziekenhuis zou verlaten, hij gaandeweg steeds onheuser is bejegend. Zo is geweigerd om verweerder nog langer zekere ingrepen te laten doen, is een patiëntenstop ingevoerd, is een onterechte melding gedaan bij de Inspectie voor de Gezondheidszorg, heeft de Stichting onvoldoende aandacht besteed aan de salariscorrectie van verweerder en is ten slotte de werkdruk opgevoerd. Verweerder heeft zich hierover op 19 maart 2007 schriftelijk bij de Stichting beklagd, maar daarop is geen actie ondernomen. Als gevolg van deze onheuse bejegening en de toenemende werkdruk is verweerder ziek geworden. Kort nadat verweerder zich had ziek gemeld (in de zomer van 2007), heeft de Stichting de in gang gezette gesprekken over een regeling in der minne gestaakt en is zij de onderhavige procedure gestart.
- 2.9 Verweerder beroept zich op (de reflexwerking van) het opzegverbod, nu hij arbeidsongeschikt is. Daarnaast beroept verweerder zich op artikel 7.5.3 van de AMS dat verplicht om zo nodig door benoeming van een bemiddelaar een poging te doen om de zaak in der minne op te lossen. Om deze redenen bepleit verweerder primair niet ontvankelijk verklaring, althans afwijzing van het verzoek.
- 2.10 Verweerder bepleit dat als de ontbinding zou worden uitgesproken, aan hem een zeer aanzienlijke vergoeding (op basis van correctiefactor 3) wordt toegekend. Daartoe heeft verweerder aangevoerd dat zijn arbeidsmarktperspectief uitermate somber is, dat hij te maken zal krijgen met een zeer aanzienlijke inkomstenachteruitgang, terwijl verweerder van de ontstane situatie geen en de Stichting daarvan een groot verwijt te maken valt. Op basis van het in reconventie te vorderen salaris concludeert verweerder tot een ontbindingsvergoeding van circa € 433.000,-- bruto.
- 2.11 In reconventie vordert verweerder inschaling met terugwerkende kracht op basis van trede 6 van de voor hem geldende salaristabel. Daartoe voert verweerder aan dat hij, vanaf het moment dat hij op 1 september 2004 de beoordelingsstage met goed gevolg had doorlopen, beloond had

moeten worden met inachtneming van zijn eerdere ervaringsjaren (ook de jaren die hij in het buitenland werkzaam was geweest). Daartoe verwijst verweerder naar artikel 3.2.3 van de AMS. Verweerder komt aan achterstallig salaris een bedrag toe van € 167.474,34 bruto naast nevenvorderingen.

- 2.12 De Stichting heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder een onjuiste uitleg geeft aan artikel 3.2.3 AMS. Naar haar mening maakt de betreffende bepaling een onderscheid tussen de medisch specialist van buiten de EER die slechts nog moet wennen aan de gang van zaken binnen het Nederlandse ziekenhuis (lid 3) en de medisch specialist van buiten de EER die nog niet voldoet aan de Nederlandse maatstaven en een beoordelingsstage moet volgen voordat hij op basis van die Nederlandse maatstaven werkzaam kan zijn (lid 4). De ervaringsjaren van de medisch specialist op wie lid 3 van toepassing is, tellen mee, maar de ervaringsjaren van de medisch specialist op wie lid 4 van toepassing is, tellen niet mee omdat die ervaringsjaren niet gelijkgesteld kunnen worden met werkervaring in Nederland. Verweerder heeft in Z ook feitelijk minder verschillende en minder ingewikkelde medische verrichtingen gedaan. De Stichting concludeert tot afwijzing van de loonvordering en de bijbehorende vorderingen.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit artikel 13 van de arbeidsovereenkomst van 30 juni 2005 en staat tussen partijen vast. Het Scheidsgerecht zal beslissen bij wege van arbitraal vonnis.

4. De beoordeling van het geschil in conventie

- 4.1 Het verzoek van de Stichting strekt tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst wegens veranderingen in de omstandigheden welke van dien aard zijn dat de arbeidsovereenkomst billijkheidshalve behoort te eindigen. De belangrijkste omstandigheid die aan dit verzoek ten grondslag is gelegd, is dat de door verweerder uitgeoefende functie is vervallen omdat de maatschap cardiologie sinds 1 september 2007 geen gebruik meer wil maken van de diensten van verweerder als chef de clinique. In plaats daarvan is een nieuw lid van de maatschap aangetrokken. Bij de mondelinge behandeling is tevens naar voren gekomen dat de verhouding tussen de maatschap cardiologie en verweerder zodanig is verstoord dat van een vruchtbare samenwerking geen sprake meer kan zijn. Het Scheidsgerecht is van oordeel dat beide omstandigheden voldoende aannemelijk zijn gemaakt en tot ontbinding moeten leiden, zodat het verzoek voor toewijzing in aanmerking komt.
- 4.2 Het Scheidsgerecht verwierpt het verweer dat het verzoek direct verband houdt met de ziekte van verweerder. Tussen partijen is, naar verweerder erkend heeft, al geruime tijd gesproken over de beëindiging van zijn dienstverband. Zijn tijdelijk dienstverband is van rechtswege overgegaan in een dienstverband voor onbepaalde tijd omdat de arbeidsverhouding na de laatste verlenging stilzwijgend is voortgezet. De Stichting heeft in 2006 tevergeefs getracht met verweerder een regeling te treffen waardoor aan de arbeidsovereenkomst per 1 januari 2007 een einde zou komen. De maatschap cardiologie heeft in 2007 duidelijk gemaakt dat zij voor verweerder bij haar geen toekomst zag weggelegd. De omstandigheid dat eiser (werkgerelateerd) ziek is geworden, kan niet als aanleiding worden beschouwd voor de indiening van het onderhavige verzoek.

- 4.3 Ook het verweer dat eerst bemiddeling moet plaatsvinden vóórdat een verzoek als het onderhavige mag worden ingediend, is ongegrond. In de eerste plaats houdt artikel 7.5.3 AMS niet in dat altijd op straffe van niet-ontvankelijkheid bemiddeling moet hebben plaatsgevonden. In de tweede plaats hebben partijen al zeer geruime tijd tevergeefs getracht een minnelijke oplossing te vinden voor het gerezen geschil. Ten slotte acht het Scheidsgerecht in de gegeven omstandigheden de kans op succes van bemiddeling zo gering dat het niet redelijk zou zijn de Stichting tot het deelnemen aan bemiddeling te dwingen.
- 4.4 De omstandigheid dat de verhouding tussen de maatschap cardiologie en verweerder verstoord is geraakt, moet naar het oordeel van het Scheidsgerecht in overwegende mate worden toegerekend aan de Stichting, die zich niet als een goed werkgever heeft gedragen doordat zij zich ten onrechte geheel achter de maatschap cardiologie heeft geschaard en de belangen van verweerder onvoldoende in het oog heeft gehouden. Verweerder zal, zoals bij de mondelinge behandeling is gebleken, door de verstoorde verhoudingen, moeilijk elders als cardioloog aan de slag kunnen komen. Ook het feit dat zijn arbeidsovereenkomst door ontbinding wordt beëindigd zal een belemmering opleveren bij het vinden van ander werk. De Stichting heeft door haar onzorgvuldigheid een situatie laten ontstaan waarin verweerder als chef de clinique is blijven doorwerken na afloop van zijn tijdelijk dienstverband. Het kwam de maatschap cardiologie vervolgens goed uit dat verweerder nog enige tijd beschikbaar was omdat er nog geen nieuwe maat was gevonden en pas na verloop van tijd hebben de Stichting en de maatschap cardiologie alles in het werk gesteld om afscheid te nemen van verweerder, waarbij naar het oordeel van het Scheidsgerecht geenszins is komen vast te staan dat verweerder niet aan een redelijke oplossing heeft willen meewerken. Aannemelijk is dat verweerder een aantal malen signalen heeft gegeven, ook in de vorm van een brief in maart 2007, waarbij hij aandacht vroeg voor zijn rechtspositie en met name ook voor de werkdruk en voor enkele andere ongemakken die hij in zijn werk ondervond. Niet gebleken is dat hierop adequaat is gereageerd. Uit de overgelegde stukken blijkt dat verweerder als gevolg van een en ander ziek is geworden. Aan de Stichting valt te verwijten dat zij dit heeft laten gebeuren en dat zij toen verweerder ziek was geworden, de realiteit daarvan in twijfel trok en klaarblijkelijk iedere medewerking aan eventuele reïntegratie geweigerd heeft. Zonder alle door verweerder aan de Stichting gemaakte verwijten voor juist te houden, geeft de wijze waarop de Stichting zich jegens verweerder heeft gedragen grond voor een vergoeding naar billijkheid.
- 4.5 Bij de toekenning van een vergoeding houdt het Scheidsgerecht rekening met de voormelde omstandigheden. Daarbij wordt voorts in aanmerking genomen dat verweerder zijn werkzaamheden klaarblijkelijk steeds naar behoren heeft vervuld, en dat de kans op het vinden van ander werk in verband met zijn leeftijd en werkervaring in Nederland zeer moeilijk zal zijn. Ook wordt in aanmerking genomen dat tussen partijen nooit de afspraak is gemaakt dat verweerder duurzaam bij de Stichting werkzaam zou kunnen zijn, maar dat het alleen aan de Stichting valt toe te rekenen dat van rechtswege een dienstverband voor onbepaalde tijd is ontstaan. Verweerder is ten slotte reeds geruime tijd niet meer aan het werk voor de Stichting en heeft al enige tijd gehad om werk elders te zoeken. Op grond van dit alles wordt een vergoeding naar billijkheid toegekend van € 150.000,-- bruto.

5. De beoordeling van het geschil in reconventie

- 5.1 Verweerder stelt dat hij vanaf 1 september 2003 volledig werkzaam was volgens het functieprofiel van medisch specialist. Volgens verweerder verrichtte hij vanaf 1 september 2004, toen zijn stage was voltooid, alle voorkomende taken binnen de cardiologie en had hij toen moeten worden ingedeeld in trede 6. Hij is pas vanaf 1 september 2005 beloond als medisch specialist en ingedeeld in trede 0. Hij acht dit in strijd met art. 3.2.3 lid 4 AMS. Deze bepaling luidt als volgt: "Voor de medisch specialist die afkomstig is uit een land buiten de EER en in Nederland werkzaam is in het erkende medisch specialisme, waarvoor men is opgeleid en welke opleiding men aldaar heeft voltooid, met door het Nederlandse bevoegde gezag gestelde aanvullende voorwaarden geldt dat de jaren dat men als medisch specialist in het betreffende erkende medisch specialisme werkzaam is (geweest), niet gelijkgesteld worden met het aantal jaren inschrijving bij de MSCR, als bedoeld in lid 2, indien, voorzover en vanaf dat moment de functie (nog) niet geheel overeenkomstig het functieprofiel medisch specialist wordt vervuld, tenzij de omstandigheden waaronder de functie medisch specialist naar het oordeel van de werkgever wordt vervuld rechtvaardigen dat de jaren als in deze regeling wordt bedoeld wel moeten meetellen als ervaringsjaren. Beoordelingsstages kunnen dus wel invloed hebben op de inschaling."
- 5.2 De Stichting betwist dat de ervaringsjaren van verweerder ingevolge het bepaalde in art. 3.2.3 lid 4 AMS meetellen. Zij beroept zich op het eerste lid van deze bepaling en op het verschil dat in de leden 3 en 4 wordt gemaakt tussen gewenningsstage en beoordelingsstage. Volgens haar voldeed verweerder pas na de inschrijving bij de MSCR op 17 januari 2005 geheel aan het functieprofiel en aan de aan een cardioloog te stellen eisen. De ervaringsjaren worden eerst vanaf die datum opgebouwd. De Stichting stelt dat verweerder voordien nog een aantal cruciale vaardigheden miste om het vak van cardioloog (volledig) uit te oefenen. Volgens haar geldt alleen in geval van een gewenningsstage als bedoeld in het derde lid dat de ervaringsjaren in het buitenland kunnen worden meegeteld. Allen al tijdens de beoordelingsstage blijkt dat het opleidingsniveau hoger was dan werd aangenomen, kunnen deze ervaringsjaren meetellen.
- 5.3 Het Scheidsgerecht oordeelt hierover als volgt. In de eerste plaats staat vast dat verweerder in het buitenland de opleiding in een erkend medisch specialisme (cardiologie) heeft voltooid en in aanmerking komt voor inschaling conform de AMS, in beginsel met indeling in trede 0. Volgens art. 3.2.3 lid 1 AMS (versie oktober 2002) kunnen ervaring of bijzondere omstandigheden aanleiding geven een hogere trede toe te passen. Voorts blijkt uit de leden 3 en 4 van deze bepaling dat voor een medisch specialist uit een land buiten de EER, zoals verweerder is, dat aanvullende voorwaarden kunnen worden gesteld en dat vanaf het moment dat aan deze voorwaarden is voldaan de jaren dat men in het buitenland als medisch specialist in het erkende specialisme werkzaam is geweest in beginsel (alsnog) gelijk gesteld worden met het aantal jaren inschrijving bij de MSCR indien, voorzover en vanaf het moment dat de functie geheel overeenkomstig het functieprofiel medisch specialist wordt vervuld. In het vierde lid wordt hierop een voor de betrokkene gunstige uitzondering mogelijk gemaakt voor het geval een specialist van wie is aangenomen dat hij de functie niet geheel overeenkomstig het functieprofiel medisch specialist kan vervullen, toch, bijvoorbeeld tijdens een beoordelingsstage, aantoonde dat hij geheel volgens het profiel kan functioneren. Ten slotte is niet betwist dat verweerder elders negen jaar relevante ervaring heeft opgedaan. Uit de door verweerder overgelegde gegevens, en ook uit zijn eigen stellingen, volgt dat niet het derde doch het vierde lid van art. 3.2.3 AMS van toepassing was en dit vierde lid houdt zowel naar tekst als strekking, gelezen in het gehele

verband van deze bepaling in, dat de werkgever kan besluiten met ervaringsjaren rekening te houden als tijdens de beoordeling blijkt dat de medisch specialist op het vereiste niveau werkt. Wat verweerder betreft blijkt uit de beoordeling van 14 september 2004 dat dit het geval was en de Stichting heeft ook niet voldoende gemotiveerd betwist dat verweerder in elk geval vanaf 1 januari 2005 geheel zelfstandig als cardioloog in haar ziekenhuis werkzaam is geweest.

- 5.4 De Stichting betwist dat zij in september 2006 of op enig ander moment erkend zou hebben dat zij verweerder in een hogere schaal had moeten indelen en zij voert aan dat zij dit ook nooit gedaan zou hebben als verweerder daarom tijdig had verzocht. Zij zou dan geen arbeidsovereenkomst met hem hebben gesloten. De juistheid van deze stelling kan in het midden blijven op grond van het volgende.
- 5.5 Verweerder heeft zonder voorbehoud ermee ingestemd dat hij tot 1 september 2005 werkzaam was op basis van een arbeidsovereenkomst als agnio. Hij heeft destijds geen aanspraak gemaakt op een andere dan de overeengekomen beloning. Vanaf 1 september 2005 werkt hij als medisch specialist en hij had toen aanspraak kunnen maken op een hogere beloning in verband met zijn ervaring in het buitenland. Dat heeft hij echter pas gedaan in 2006. Nu de Stichting toen de arbeidsovereenkomst van rechtswege heeft laten doorlopen en eiser volledig heeft laten functioneren als cardioloog, had zij in redelijkheid moeten besluiten vanaf die datum aan verweerder een hogere beloning toe te kennen. Dit leidt tot de volgende berekening:
vanaf 1 januari 2006 tot 1 april 2006 € 9.247,--
vanaf 1 april 2006 tot 1 april 2007 € 9.409,--
en vanaf 1 april 2007 € 9.541,--.
In werkelijkheid heeft verweerder ontvangen achtereenvolgens
vanaf 1 januari 2006 € 5.952,--
vanaf 1 april 2006 vier maanden € 5.952,--
zes maanden € 6.056,--
twee maanden € 6.705,--
en vervolgens 7 maanden € 6.819,--.
De Stichting had moeten betalen € 216.693,-- en zij heeft betaald € 145.095,-- zodat verweerder toekomt per 1 november 2007 € 71.598,-- vermeerderd met een opslag van 25% is € 89.498,-- bruto.
- 5.6 De wettelijke verhoging wordt billijkheidshalve gematigd tot nihil. Aan verweerder komt de wettelijke rente toe over het verschil tussen het werkelijk betaalde bedrag en het toegekende bedrag volgens trede 6, telkens vanaf het moment dat hij recht op betaling ervan kreeg. Voor toekenning van buitengerechtelijke kosten ziet het Scheidsgerecht in redelijkheid geen grond.

6. Proceskosten

- 6.1 De Stichting is de grotendeels in het ongelijkgestelde partij zodat zij de kosten van het Scheidsgerecht moet dragen. Voor het overige blijven de kosten voor rekening van de partij die ze heeft gemaakt.

7. De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis:

- 7.1 De arbeidsovereenkomst tussen partijen wordt ontbonden met ingang van 1 maart 2008 onder toekenning van een door de Stichting per die datum aan verweerder te betalen vergoeding van € 150.000,-- bruto, met dien verstande dat de ontbinding vervalt en deze vergoeding niet is verschuldigd als de Stichting haar verzoek uiterlijk 28 februari 2008 heeft ingetrokken.
- 7.2 De Stichting dient aan verweerder te betalen een bedrag van € 89.498,-- bruto wegens achterstallig salaris inclusief opslag van 25% over de periode van 1 januari 2006 tot en met 31 oktober 2007, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de data waarop telkens per maand dit salaris was verschuldigd en vanaf 1 november 2007 tot 1 maart 2008 het verschil tussen het verschuldigde maandelijkse salaris van € 9.541 met een opslag van 25% en het werkelijk betaalde salaris met deze opslag.
- 7.3 Het meer of anders verzochte wordt afgewezen.
- 74 De kosten van het Scheidsgerecht, bepaald op € 5.158,37 komen voor rekening van de Stichting en zullen worden verhaald op het door haar betaalde voorschot, zodat een bedrag van € 241,63 aan de Stichting gerestitueerd zal worden. Voor het overige draagt ieder der partijen de eigen kosten.

Aldus gewezen te Utrecht op 14 februari 2008 door mr. A. Hammerstein, voorzitter, drs. C.J.A. Nuver en drs. W.J. Kos, leden, in aanwezigheid van mr. M. Middeldorp, griffier.